

meget op, således at det bliver klart, at det bliver nogle legitime undtagelser, der kan fritage administrationen for at udlevere et dokument, således at man ikke i konfliktsituationer kan undlade at udlevere dokumenter.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når det skal vurderes, om forslaget til direktiv om aktindsigt er tilfredsstillende, så handler det naturligvis om, hvilke undtagelsesmuligheder der er, for at der er aktindsigt som den altovervejende hovedregel.

Det, der er afgørende, er naturligvis de enkelte institutioners mulighed for at undtage, fordi dér, hvor der kunne være en interesse i at undtage fra aktindsigt, er jo lige præcis dér, hvor det kan gøre ondt, at noget kommer frem. Derfor må det være sådan, at den enkelte borger og institution m.v., der ønsker at få indsigt, har et retskrav på at få den indsigt, naturligvis også i sager, hvor det kan gøre ondt på EU-institutionerne, og derfor skal der være nogle meget præcise formuleringer, der giver tryghed for, at man har krav på aktindsigt.

Det, der så er spørgsmålet, er jo, om det direktivforslag, der nu foreligger, giver en forbedring eller en forværring af den retspraksis, der er udviklet på baggrund af den adfærdskodeks, der allerede findes på området. Her må jeg give forslagsstillerne ret i, at noget kan tyde på, at det nuværende direktivforslag forringer retsstillingen, eller at der kan være en risiko for det, i og med at der i direktivforslaget findes en lang række undtagelser fra muligheden for aktindsigt. Der er nogle meget flotte ord, men også nogle finurlige muligheder for, at man netop dér, hvor det gør ondt, og hvor det er nødvendigt at have et retskrav på aktindsigt, i virkeligheden kan gøre undtagelser.

Jeg synes, at dette forslag er godt at have liggende. Det er en glimrende anledning til, at vi i Europaudvalget kan følge arbejdet med direktivet og få stillet op, hvordan direktivet bliver i forhold til den retspraksis, der nu har udviklet sig på baggrund af den adfærdskodeks, der findes, og så må vi i den sidste ende selvfølgelig vurdere, om det er en forbedring eller en forværring.

Er der tale om en forbedring, hvis vi skønner det i den sidste ende, skal vi selvfølgelig stemme for direktivforslaget og give regeringen mandat til det. Men ellers kan det blive aktuelt at få beslutningsforslaget i salen igen til en endelig afstemning. Det er nok et af de forslag,

som kan ligge stille og i givet fald blive fremmet til behandling her i salen igen, hvis sagen om direktivet ikke går, som vi håber. Men hvis den gør det, er det klart, at dette beslutningsforslag så ikke længere har den helt store relevans.

Mimi Jakobsen (CD):

CD er jo ganske enig i de synspunkter, der har været fremført af stort set alle andre ordførere og ikke mindst af udenrigsministeren, for vi tror, der er tale om et fremskridt med det forslag, der er kommet. Vi skal gerne videre, og vi vil gerne ønske udenrigsministeren al mulig god vind med det.

Jeg er overbevist om, at Kommissionen efter de senere års begivenheder er fuldstændig klar over, at nu skal der ske et eller andet voldsomt. Det er klart, at der er kulturelle, traditionelle og administrative forskelle mellem landene, og at visse sydeuropæiske lande ikke har den samme tradition for åbenhed, som vi har, og et andet syn på, hvad der bør lægges frem til offentlig debat. Det er der ikke noget mærkeligt i, og det er sikkert ikke udtryk for ond vilje, men bare for en helt anden administrativ tradition. Den skal vi ønske udenrigsministeren alt muligt held til at få nedbrudt og til at komme så langt som overhovedet muligt.

Også for CD er det selvfølgelig afgørende, at de undtagelser, der måtte være brug for, er præcise og overskuelige og ikke kan bruges til hvad som helst, men har klare og forståelige interesser i sig.

Jeg vil også sige – og det er måske lidt ondskabsfuldt, men sådan er det nu ikke ment – at udenrigsministeren forhåbentlig kan komme så langt i bestræbelserne, at vi kan få begrænset det antal tilfælde, hvor modstanderne, som vi nu har hørt i 26 år, tilfældigvis under en afstemning lige er kommet i besiddelse af et fortroligt stykke papir eller en dagsorden til et eller andet møde. Det er de nemlig altid, og det er, fordi der har siddet en eller anden fuldmægtignoksagt et eller andet sted og har lavet nogle kruseduller på et stykke papir, og så hedder det sig, at EU har planer om det og det. Den har vi stort set hørt i 26 år, og jeg vil ønske udenrigsministeren alt muligt held og lykke med at få de fuldmægtignoksagter sat under offentlig forvaltning, så vi alle sammen kan følge med i, hvad der sker. Så kan det være, de var færdige med at tænke alle de dumme tanker, som aldrig bliver til noget alligevel.